

Letna plača 2 gold.  
Družtveniki dobivajo  
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj

Učitelji, dijaki in  
nepremožni kmetovalci  
plačujejo le po 1 gl.



# SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva  
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

**Obseg:** Čebelarji, učite se od Amerikanov! — Kratko poročilo o 24. občnem zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi od 8. do 11. septembra. — Dopis.

## Čebelarji, učite se od Amerikanov!

Vsa poročila o letošnjih čebelarskih pridelkih v Ameriki, piše Eichst. Bnz., so prav ugodna. Le sem ter tje je bila slaba letina, zato pa drugod toliko boljša. V Kaliforniji n. pr. se je méd kar cedil, čebelarjem je bilo treba le zajemati. Nek čebelar Vilkin je prezimoval 175 panjev; po izrojenji je imel ravno 400 panjev. Nanosili so mu 45.000 funtov ali 450 centov medú. To znaša na vsak panj po 112½ funtov. Lep pridelk, od kakoršnjega bi se nam komaj sanjalo!

Iz raznih pisem z Amerike je pa očitno, da čebelarstvo tam še naj boljše dobičke daje. Potrebno je pa, da ima čebelar res znanstveno in dejansko vednost v čebelarstvu in da zamore saj kake dva do tri tisoč goldinarjev v to obrniti. Res zamore čebelar s temeljito vednostjo tudi brez tolikega kapitala prodreti, vendar pa tako naglo ne more obogateti, kakor če zamore precej z velikim kapitalom začeti.

Smemo trditi, da poslednja leta se je čebelarstvo v Ameriki jako močno povzdignilo.

Kar je pa naj bolj hvale vredno, je, da se čebelarji veči in manjši resno prizadevajo za temeljito čebelarsko vednost, ker vedó, da brez tega ni pravega napredka, ne dobička v čebelarstvu.

Zakaj je pri nas obojega tako malo? Zato, ker našim čebelarjem ni mar — saj sploh ne — niti za vednost, niti za napredek. Res da naša slovenska zemlja ni Kalifornija; pa naj bi tam tako čebelarili, da bi le panje in roje šteli, da bi le méd čebelam jemali, sicer se pa celo leto malo za-nje zmenili, bi tudi tam lahko rekli, kakor pri nas pravijo: Muha ne da kruha. Druzega nimamo kaj več pridejati, kakor ponoviti naslov članka: Čebelarji slovenski, učite se od ameriškkih čebelarjev!

## Kratko poročilo o 24. občnem zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi od 8.—11. septembra.

(Dalje.)

V bližnji dotiki z oddelkom za žive čebele so bili tudi prazni panji, tako mnogi in razni, kakor dežele, iz katerih so bili poslani. Med pritlikoveci se je odlikoval velikan z levijevim žrelom, ki je bil kakor mali stolpič visok ter tehtal nekaj centov. Pač ga je vsak radovedno ogledoval, pa svojim deželanom ga menda ne bo nobedin priporočal — svoj namen je dosegel v Pragi. Enako mnogo, kakor panjev, je bilo tudi družega čebelarškega orodja, bolj ali manj za rabo, ali radovednost. Pri popisovanji posameznega se pa dalje ne moremo zadrževati, da nam poročilo predolgo ne naraste. Poročevalec družega ni kupil, kakor kadilni strojček g. Hilberta, s katerim se po gnjili zalegi okužene čebele in panji pokajajo s salicilno kislino, da se tako odvrne strup in nesreča.

Pridemo tedaj k čebelarškim pridelkom in izdelkom. Bilo je tú nakupičeno vse, kar se le zamore iz medú in voska izdelovati; bile so, če se ne motimo, tri velike sobe napolnjene. Tú je bil v steklenicah in posodah méd od lipovega, goršičnega, sadnega, cvetličnega in ajdovega cveta, vsak za-se in posebej. Leceta in pekarij iz medú je bilo vse polno na dolgih mizah naloženo. Raznih sort medic, vina, piva in kisa iz medú, od 1 do 10 l. starih, je bilo steklenic cele skladance. Za neverjetne so bili tudi kožarčki nastavljeni, da se je lahko sleherni sam prepričal o dobroti izdelka.

Vosek se v toliko raznih posodah mende še ni nikoli tako šopiril, kakor tú na razstavi v Pragi. Jih naštevati v resnici ni mogoče, treba je bilo le viditi. Omenimo le edino lepe podobe cesarja, cesarice in cesarjeviča Rudolfa. Posebnega pridelka pa nemoremo zamolčati, ker pred tem je vsak postal in ga ogledoval. Bili so romčeki vrezani na ime **RUDOLF** in **V. F. J. R.** t. j. Vivat Franc Josef et Rudolf, ktere so čebelice vljudno napolnile z lepim voskom in medom. Koliko truda, preden je čebelar tako čudne romčeeke vrezal! Kolika vbogljivost čebelic, da so take prečudne satove hotle napolniti ter jih še celó z nobeno zalego niso ponesnažile! Kaka oblast umnega šebelarja do čebel!

In v zadnjem razdelu je bilo razpostavljeno slovstvo o čebelarstvu. Ne bomo z naslovom naštevati niti knjig, niti časnikov. Le v kratkem rečemo: Bile so tú vse znane in neznane knjige in časopisi o čebelarstvu v nemškem, češkem, laškem, francoskem jeziku in v mnogo slavjanskih jezikih! Bila je soba napolnjena le tega blaga.

O kratkem rečeno: Razstava je bila res tako velikanska, znamenita za čebelarja in nečebelarja, da so jo tudi nemci hvalili, ki v tej reči niso zadnji. Vdeležilo se je razstave nekako 260 razstavljevalcev, večina je bila Čehov. Na poročevalca tega je razstava nekako čuden vtis delala. V katerem razdelu sem tudi bil, nisem mogel drugače, kakor da sem se mile domovine spominjal ter prilikoval delovanje čeških in



slovenskih čebelarjev. In tú se mi je zdela Slovenija proti Češki kakor mala kajžica proti ponosni palači, kakor raztergan beraček proti imenitnem grajščaku. Pa ne zarad manjšega števila prebivalcev, ali manjšega kosa zemlje, ampak kakor rečeno, zarad delovanja. Kaka vnema tam, in kaka vnemarnost pri nas! In vendar so naši kraji desetkrat vgodniši (saj po večini) kakor češka dežela za čebelarstvo. Mala nalašč za slovesnost občnega zbora izdana knjižica o čebelarstvu na Češkem nam pripoveduje, da tam je 18 čebelarskih društev; tedaj bi moglo po Slovenskem čvetero ali saj troje društev dobro obstati, in glej komaj eno živi, bolj prav, le životari ter bo menda še to skoraj zaspalo! Kdor si sam noče pomagati, kdo mu bo pomagal?

## II.

Poglejmo zdaj, kaj občni zbor dela. Tudi od tega moramo reči, kakor od razstave, da je delal češki marljivosti vso čast. Namest pripovedovati od nasprotnega sprejema in pozdravljanja, kar si je tako že povsod podobno, povemo rajše, da je bilo zastopanih po poslancih 64 društev. Zborovalcev z oglasnico je bilo 605, obiskovalcev in poslušalcev pa je bilo saj še enkrat toliko; nekteri listi celó poročajo, da so cenili množico na 1700 obiskovalcev.

C. kr. ministerstvo kmetijstva je poslalo kot zastopnika dvornega svetovalca g. viteza Ham-a. V imenu deželne vlade je prišel c. kr. namestnik Weber sam.

Čuli smo govoriti skoraj da vse evropske jezike. Kakor so bile čebele iz raznih dežel v razstavo poslane, tako in še bolj so bili zborovalci iz raznih dežel ne le Evrope, skoraj bi smeli reči tudi svetá, da bi občno zborovanje čebelarjev (res tako občnega menda še ni bilo) skorej smeli imenovati svetovno zborovanje. Spet nič ne rečemo od raznih narodov Avstrije in Nemčije, ti so bili že tako vsi zastopani, bili so pa tú tudi Rusi, Skandinavi, Francozi, Lahi in Angleži.

(Dalje prih.)

## Dopis.

*V Lembahu mesecá oktobra.* Zaupam, da ste se čebelarskega shoda v zlati Pragi vdeležili ter tudi srečno nazaj vrnili. Zato pa tudi željno pričakujemo našo „Čebelo“, da nam pové, kako se je reč pri zborovanji vršila. Ker pa vém, da prostor ne bo dopuščal, da bi vse sklepe in razprave na tanko popisovali, prosim, da nam v poročilu naznanite, kje in če bi se dobile vse obravnave na tanko po zapisniku. \*)

Kar letošnjo letino gledé čebelarstva tiče, jo moramo naj boljším prištevati. Pri nas so se čebele še med letom dosti dobro počutile, obilno rojile ter o času ajdovega cveta toliko strdí nanašale, da smo mogli vsaki drugi ali tretji dan médmetalnico rabiti. Letos je bila

\*) Dá, dobijo se in sicer jih prinaša vsako leto „Eichstädter Bienenzeitung“ navadno zadnje tri mesece po stenografičnih zapisnikih. Če kdo ni na časopis naročen, dobi proti primerni plači „Bericht“ tudi posebej.



korist tega orodja očividna. Natresel sem iz 25 panjev čez tri cente lepe, čiste strdí, kakor naj lepšega olja. Po končani paši sem nekaj panjev razdejal ter še dva centa medú dobil in panji so za zimo prav dobro s hrano preskerbljeni.

Letos si bodo naši čebelarji vendar malo opomogli, le prave poti nimamo, da bi blago po vrednosti spečali. Medarji so tú plačevali — se vé z vso sodrgo vkup — kilo po 18 kr. Čista strd se je prodajala po 50—60 kr., le žalibog da je kupca premalo. Ako bi kdo želim kaj kupiti, blagovolite nam naznaniti. \*)

„Navod za umno čebelarstvo“ je dobro nastavljen ter bo ne le začetnikom, ampak tudi starejšim čebelarjem vstrezal. Se bode li dobival tudi pozneje v bukvarnah, ali ga dobivajo le udje? Ker je zaradi velikosti panja med čebelarji še premnogo needinosti, upamo da nam „Navod“ tudi o tem kaj gotovega prinese, ker se nam je obetalo, da bode v Pragi sklenjeno, kakošnja naj bo normalna velikost panja. Dobro bi pa bilo, ko bi nam o tem tudi v „Čebeli“ kaj naznanili, da bi zamogli čez zimo, ker je malo več časa, kakor čez leto, panje po taki meri izdelovati. Prosimo. \*\*)

Za sklep še nekaj: Bog zna, če Goriški deželni zborovalci kaj sladko počivajo na svojih lavorovih vencih, ali jim kes spanje kali? Po mojih mislih so gospodje s svojim čudnim sklepom ljubi čebelici moč in lastnost prisodili, ktere od Stvarnika ni prejela; čebelarstvu pa zna sklep mnogo škodovati ali celó razvoj popolno vničiti. Letos bomo imeli dobro kapljico, ker grozdje je popolno dozorelo. Ker ga pa ni preobilno, nam sršeni in osé veliko škodo delajo. Zarad Vašega poročila v „Čebeli“ smo čebelarji letos nalašč naše čebele ojestro opazovali. Okoli čebelnjaka imam, kakor Vam je znano, brajdo prav žlahtnih tert: rudeči „Gutedel“ in dr. Res so mi sršeni in ose skoraj polovico grozdja vničili. Vse moje opazovanje je bilo zastonj, da bi bil čebele tatice zasačil. Ne rečem, da nisem nikoli nobene na grozdu vidil: pač, pa le malokdaj in nikoli drugače kakor, če se je iz jagode sladčica že cedila, bodisi da je bila ranjena ali po mrčesu poškodovana. Tudi druge vinogradnike sem o tej zadevi pridno izpraševal ter jim tudi naročal, naj nalašč opazujejo, pa izvedel nisem ničesar, da bi Vam vedel poročati. Upajmo toraj, da bodo gospodje svojo pre nagljeno sodbo spoznali ter da se čebelarstvu v tem oziru ne bodo ovire stavile.

\*) Prav radi. Ker vemo, da je strd pri Vas zanesljiva, jo tudi lahko vsim in za vse potrebe priporočamo. Vredn.

\*\*) Naznanilo bote v poročilu sicer našli, ali žalibog, da ni nič določenega. Natančneje glejte na svojem kraju. Kakor se reč suče, bi znali naš društveni panj kar obdržati. Mogoče, da bode za kake milimetre spremenjen, pa prav veliko ne; čebelam bo pa ravno tako ustrezal. Se vé, zaradi kupčije in ložjega občevanja bi bila edinost jako zaželjena. Vredn.